

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ इत्याण्येके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे सप्तनवत्यधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ ७ ॥ एतस्मिन्नेवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 कृत्वा केठिनभारं सावदक्षशाखावलंबिनं ॥ गृहीत्वा परशुभर्तुः सकाशे पुनरागमत् ॥ ६ ॥ वामे स्कंधे तु वामो रूर्ध्वर्तुर्बाहुनिवेश्य च ॥ दक्षिणेन परिष्वज्य गामग
 जगामिनी ॥ ७ ॥ सत्यवानुवाच ॥ अथासगमनाद्गौरुपंथानो विदिता मम ॥ दक्षांतरालो कितया ज्योत्स्नया चापिलक्षये ॥ ८ ॥ आगतौ स्वः पथा येन फला
 न्यवचितानि च ॥ यथागतं शुभे गच्छ पंथानं माविचारय ॥ ९ ॥ पलाशखंडे चैतस्मिन् पंथाव्यवर्तते हि या ॥ तस्योत्तरेण यः पंथास्ते न गच्छत्वस्व च ॥ १० ॥ स्वस्थो
 स्मि बलवानस्मि दिदृक्षुः पितरावुभौ ॥ ब्रुवन्नेव त्वरायुक्तः संप्रायादाश्रमं प्रति ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि पतिव्रतामासाविश्वयुपाख्या
 ने सप्तनवत्यधिक द्विशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ ७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु धुमत्सेनो महाबलः ॥ लब्धचक्षुः प्रसन्नायां ह
 र्यां सर्वददर्शह ॥ १ ॥ ससर्वा नाश्रमान् गत्वा शैव्यया सह भार्यया ॥ पुत्रहेतोः परामार्तिजगाम भरतर्षभ ॥ २ ॥ तावाश्रमान् दौ श्रैवव नानि च सरांसि च ॥ तस्यां
 निशि विचिन्वंतौ दंपती परिजग्मतुः ॥ ३ ॥ श्रुत्वा शब्दं तु यंकं चिदुन्मुखौ सुतशंकया ॥ सावित्री सहितो भ्येतिसत्यवानित्यभाषतां ॥ ४ ॥ भिन्नैश्च परुषैः पादैः स
 व्रणैः शोणितो क्षितैः ॥ कुशकंटकविद्धांगवुन्मत्ता विवधावतः ॥ ५ ॥ ततो भिस्त्यतैर्विप्रैः सर्वैराश्रमवासिभिः ॥ परिवार्य समाश्रयास्तवावानीतौ स्वमाश्रमं ॥
 ॥ ६ ॥ तत्र भार्या सहायः सवतो वृद्धस्तपोधनः ॥ आश्रवासितो पिचित्रार्थैः पूर्वराज्ञां कथाश्रयैः ॥ ७ ॥ ततस्तौ पुनराश्रयस्तौ वृद्धौ पुत्रदिदृक्षया ॥ बाल्यवृत्तानि पुत्र
 स्य स्मरंतौ भृशदुःखितौ ॥ ८ ॥ पुनरुक्ता च करुणां वाचंतौ शोककंशितौ ॥ हापुत्रहासाध्विवधूः क्वासिक्कासीत्यरोदतां ॥ ब्राह्मणः सत्यवाक्तेषामुवाच दंतयोर्व
 चः ॥ ९ ॥ सुवर्चा उवाच ॥ यथासभार्या सावित्री तपसा च दमेन च ॥ आचारेण च संयुक्ता तथा जीवति सत्यवान् ॥ १० ॥ गौतम उवाच ॥ वेदाः सांगम
 याधीतास्तपो मे संचितं महत् ॥ कौमारं ब्रह्म च र्थं च गुरवो ग्निश्च तोषिताः ॥ ११ ॥ समाहितेन चीर्णानि सर्वाण्येव व्रतानि मे ॥ वायुभक्षोपवासश्च कृतो मे विधिव
 त्सदा ॥ १२ ॥ अनेन तपसा वेद्वि सर्वपरचिकीर्षितं ॥ सत्यमेतन्निबोधध्वं ध्रियते सत्यवानिति ॥ १३ ॥ शिष्य उवाच ॥ उपाध्यायस्य मे वक्त्राद्यथावाक्यं वि
 निःसृतं ॥ नैव जातु भवेन्मिथ्या तथा जीवति सत्यवान् ॥ १४ ॥

भिन्नैर्विदीर्णैः परुषैः कर्कशैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥